

40. СТВАРАЊЕ КАО ПРИМЕР КРШТЕЊА

(На глас број 39. и 189.)

1. Бог изволи свет стварати, Из ничега речју звати,
Из вечности тихе гле! Земља беше пуста свугде,
Ал' Његово: "Свет нек буде!" Ев' у славу засја све.
2. Земља беше тамна, празна, Док видело не изазва
Саваота Бога моћ! Дух Божиј ту дјеловаше,
И из воде се дизаше; Светлост наста, прође ноћ.
3. И Бог створи силним словом Што је год на свету овом.
И човека затим к' том: Створи њега попут себе,
Па му рече: "Мећем тебе Поглавара свету том."
4. Ал' не оста човек на том У блаженом стању таквом,
Већ погази Бож'ју реч; Бож'јег гласа не хте чути,
Па се на зло он упути, Огрезав' у греху већ.
5. Бог објави суд људима За све грехе и презрења
Њег'ве благе милости! И рад' земље очишћења
Од преступа и грешења Бању за лек одреди.
6. Сви грешници ту умиру У потоку и већ гину
У великом гробу том, Смрт та, која преступ роди
Дође, те им се освети Страшном својом палицом.
7. Један само остао је-Праведник!-Послушни Ноје,
Јер верова Богу свом: Бог га знаде избавити;
И тад' с' децом он похити Завет склопит' с' Господом.
8. И за спомен оних дана Нас крштење сад спасава.
К'о што вели завет нов; Избављени сад живимо,
Друге с' смрти не бојимо, Вечни свет је нама дом.

(1. Петр. 3, 19. 21.)